

119RO-BINECUVANTATI CEI CE VOR VEDEA SI VOR AUZI VIITORUL LUMII PREZIS-Luca 10 Daniel 11

Temă înregistrată la data de 09/09/2023

Pacea lui Cristos, iubiți frați, mica turmă a Domnului Isus Cristos! Vă salutăm într-o nouă zi sfântă de Sabat. Ne aflăm cu o săptămână înainte de începutul lunii a șaptea, conform Bibliei, luna a șaptea biblică, și cu o săptămână înainte de Solemnitatea Trâmbițelor, prima Solemnitate a toamnei. Să consemnăm câteva cuvinte despre cuvântul pe care Domnul ni l-a dat în această zi. Domnul a dat în această zi lui Daniel, a dat de două ori, atât la începutul zilei, cât și în acest serviciu în sine. Am primit Daniel 11 și 12, și am primit Daniel 6 și 7. Și, în același timp cu Daniel 11 și 12, Biblia s-a deschis din nou, s-a deschis într-un mod foarte ciudat. Se deschisese în Luca 10 prima dată, s-a deschis și apoi, când m-am ridicat în picioare, s-a deschis de la sine în Daniel 11 și 12. Așa că am înțeles că Domnul vrea să studiem din nou Luca 10 în legătură cu evenimentele finale în legătură cu Daniel și Apocalipsa. Ne vom uita la Luca 10, așa cum am mai comentat, și cu alte ocazii, despre Luca 10, numai că astăzi Domnul ne-a dezvăluit mai mult. Să ne amintim că ne aflăm în cea de-a 563-a zi de război, de război între puterea roșie și puterea albastră sau puterea democrată, puterea lui DUMNEZEU. În acest război care a început acum șase mii de ani, între bine și rău, pe acest pământ, există un război nu împotriva omului, ci împotriva lui DUMNEZEU și, pentru a-L răni pe DUMNEZEU, ceea ce face satana este să distrugă sau să-l facă pe omul creat după chipul Său să sufere sau să păcătuiască. De asemenea, nu este doar pentru a distruge, ci și pentru a înrobi, pentru că ura specială a satanei este împotriva împărăției sau guvernului sau constituției lui DUMNEZEU. Constituția împărăției lui DUMNEZEU are trei libertăți sau trei legi: dreptul de a trăi, pe care satana nu-l permite în dictaturile sale; dreptul la libertate, pe care satana, de asemenea, nu-l permite, există sute de mii și milioane de oameni întemnițați în aceste dictaturi din Coreea de Nord, China, Rusia; dreptul la fericire, pe care satana, de asemenea, nu-l permite cetățenilor acestor dictaturi. Iar acest regat al lui Satana, el vrea să-l extindă în toată lumea. Despre asta a fost vorba dintotdeauna în conflictul acestei lumi. Despre asta au fost conflictele din secolul trecut, războaiele mondiale, războiul rece, iar acum ceea ce face Rusia și ceea ce amenință China și Coreea de Nord este același lucru. Toată lumea vrea să domine lumea și este normal ca și democrația să vrea să domine lumea. Acest lucru este în Biblie. În Daniel, capitolul 7, am citit de mai multe ori, în mai multe versete, că se spune că sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția, împărăția acestui pământ. Adică, guvernul democratic va fi instaurat în toată lumea și vor domni în vecii vecilor. Este normal ca ordinea mondială să fie instaurată de cei care oferă cele trei legi fundamentale ale guvernării lui DUMNEZEU. Și nu este normal ca Occidentul să le permită celor care calcă în picioare drepturile omului să stabilească ordinea mondială așa cum doresc ei. Ne aflăm într-o perioadă în care tot ceea ce vedem anunță război. Vedem țări, în special dictaturi, care se înarmează într-un mod care nu s-a mai văzut în istoria lumii. Vedem alianțe, vedem sudul global unindu-se cu Orientul și Occidentul rămânând

practic pe un teritoriu mai mic decât adversarii săi. Când spunem Occident, nu spunem doar Europa și Statele Unite, ci și Canada, Australia, țări de acest gen, toate acestea sunt puterea democratică, puterea libertății, care luptă împotriva gigantului care este puterea lui Satana pe acest pământ. Este ca și cum o treime din lume este democrație și două treimi sunt ceilalți. De asemenea, țările care sunt pro-comuniste împreună cu aceste dictaturi comuniste, toate formează cam două treimi, să spunem, în această proporție. Adică, puterea democratică este mai mică ca teritoriu și, poate, și ca număr de arme, nu știm, dar este mai mare ca înțelepciune, ca caracter, ca pregătire, ca tot. Iar războiul nu este un lucru pe care ni-l dorim. DUMNEZEU nu dorește războiul, deși a trebuit să facă război chiar și în ceruri. Satana a trebuit să fie alungat prin război, pentru că a avut de partea lui o treime din îngeri. Așadar, a existat un conflict asemănător ca acesta care se anunță pe pământ, în ceruri. Îl cunoaștem pe DUMNEZEU ca DUMNEZEU al iubirii, dar dacă spunem că El este doar DUMNEZEU al iubirii, mințim cu privire la caracterul Său. DUMNEZEU este, în același timp, un DUMNEZEU al adevărului, al dreptății și al judecății. Cu un singur atribut nu poate exista un DUMNEZEU veșnic, precum DUMNEZEUL nostru, un DUMNEZEU a cărui guvernare este veșnică. Dacă există doar un DUMNEZEU al dreptății, de exemplu, care face doar dreptate, dar fără milă, atunci guvernarea Sa nu poate fi eternă. Dacă există doar un DUMNEZEU al iubirii, care iartă totul, chiar și pe criminali, și nu știe să facă dreptate, atunci de asemenea, nici guvernarea Sa nu poate fi veșnică. Un adevărat DUMNEZEU, un DUMNEZEU care poate fi iubit de toți și care poate fi înțeles în faptele Sale și aprobat de toți, de întregul univers, trebuie să fie un DUMNEZEU al iubirii, al adevărului, al dreptății și al judecății, un DUMNEZEU care îi poate ierta pe cei care se pocăiesc de păcatele lor, indiferent despre ce păcat este vorba, dar în momentul în care aceștia își schimbă mintea și faptele, DUMNEZEU îi poate ierta și le poate oferi dreptul de a trăi.

Și, în același timp, Domnul trebuie să știe cum să se poarte cu cei care resping bunătatea, dragostea și iertarea Sa și să poată pedepsi, pentru binele ființelor din universul Său, pe cei răi care nu vor să se pocăiască. Pedeapsa lui DUMNEZEU este întotdeauna pentru cei care se împietresc în caracterul lor de dușmănie împotriva lui DUMNEZEU. Cu alte cuvinte, DUMNEZEU nu pedepsește cu moartea veșnică din plăcere, ci din necesitate, pentru a avea siguranță și pace pentru copiii păcii. DUMNEZEU nu este creatorul păcatului și al răului, DUMNEZEU nu va permite niciodată ca în împărăția Sa să existe răufăcători la un loc cu cei ce fac binele. DUMNEZEU îl va distruge în cele din urmă pe satana și pe toți cei care i-au preferat caracterul. Iar acesta este un act perfect de milă pentru ființele universului, milă pentru ele și dreptate, căci fiecare trebuie să primească așa cum le face celorlalți. Cei care fac răul trebuie să primească răul. Așadar, în ciuda tuturor criticilor care sunt aduse lui DUMNEZEU și caracterului său, DUMNEZEU este și va fi întotdeauna un DUMNEZEU perfect, un DUMNEZEU cu un caracter perfect echilibrat și perfect bun, milostiv și drept. Chiar și judecățile Sale, pe care le vom vedea în curând pe pământ, în trâmbițe și în ultimele șapte plăgi, vorbesc despre mila Sa. DUMNEZEU îi pedepsește pe cei răi pentru binele celor asupriți, pentru a-i elibera pe cei asupriți. Din păcate, am văzut cât

de multe minți rele din lume nu înțeleg acest lucru. Am văzut, de exemplu, în El Salvador, cu dreptatea pe care DUMNEZEU a făcut-o prin Nayib Bukele, pentru a-i întemnița și persecuta pe toți cei care au ucis, jefuit, violat oameni și au criticat lucrările lui Nayib Bukele spunând că acesta calcă în picioare drepturile omului. Ei bine, mă bucur că DUMNEZEU nu va ține cont de astfel de critici, pentru că cei pe care Domnul îi ia în considerare trebuie să fie de o judecată, referindu-se la minte, de o judecată echilibrată și corectă. Adică, cei răi nu pot fi luați în considerare și nici măcar nu pot fi lăsați să voteze. Este illogic să lași să decidă sau să voteze cineva care este bolnav mintal sau bolnav de răutate. Cei răi vor fi întotdeauna în număr mai mare în această lume. Deci este illogic să se țină cont de cuvintele lor. Și Domnul nu va ține cont de ceea ce spun cei răi, dar Domnul încă întârzie eliberarea lor finală de dragul celor care încă se mai pot pocăi de răutatea lor. Sunt mulți care umblă în egoism în această lume și umblă pentru că așa s-au născut, așa au văzut, nu au avut cel mai bun exemplu. Domnul vrea să le dea tuturor o șansă, o șansă care, la nivel mondial, a început acum cu războiul din Ucraina. DUMNEZEU nu va da această șansă pentru mult timp, pentru că puțin timp este suficient pentru a vedea și pentru a înmuia inima față de toată suferința și nedreptatea care există acolo. Iar DUMNEZEU va lăsa timpul Său stabilit pentru ca mințile să se decidă spre stânga sau spre dreapta. Toată lumea este chemată în valea deciziei, chiar acum, în valea lui Iosafat. Cele trei spirite de broască călătorească și ele în această lume, vizitând locuitorii pământului pentru a-i invita să fie participanți alături de ele, broaștele, sau alături de ele, spiritele, la distrugerea lor. Unii invită la distrugerea finală, altul, Duhul Sfânt, invită la răscumpărarea finală, la mântuire și la viața veșnică. Fiecare ființă umană, în aceste zile, decide dacă va trăi veșnic sau va muri veșnic. În aceste vremuri din urmă, caracterul lui DUMNEZEU este clar, democrația a fost, de multă vreme, o predică a lui DUMNEZEU la nivel mondial, politic - libertățile, fericirea pe care o poate obține cineva în democrație. A fost o mireasmă a împărăției veșnice a lui DUMNEZEU pentru a convinge de caracterul perfect al lui DUMNEZEU și pentru a-i înduioșa chiar și pe critici, pe cei care au fost de partea comunismului, a dictaturilor. În comunism, poporul își dorește libertatea. Așadar, a existat deja o perioadă lungă în care DUMNEZEU a permis ca parfumul Său să fie primit în această lume. Iar în aceste ultime zile El va grăbi decizia fiecăruia. Am văzut atât de multe video-uri, atât de multe exemple de oameni care se hotărăsc. Ei decid, în ciuda vieții trecute, au decis o dată pentru totdeauna fie cu DUMNEZEU, fie cu satana. Și în aceasta se află sigiliul lui DUMNEZEU și semnul fiarei. Totul are de-a face cu una și cu alta, au de-a face cu mintea și cu faptele de asemenea, cu caracterul, pentru că caracterul este combinația dintre conștient, subconștient și fapte, dintre aceste trei, pentru că faptele fac parte din caracter. Iată de ce Biblia spune că sigiliul lui DUMNEZEU se primește în mână și în frunte, iar semnul lui satan, semnul fiarei, se primește fie în frunte, fie în mână, adică fie în minte, fie în mână. Adică, chiar dacă nu-i cunoști mintea, dar dacă acea persoană minte, fură, calomniază, ucide, atunci poți să-i cunoști mintea și după faptele sale. Și chiar dacă nu ucide și nu fură, dacă cineva în mintea lui este o persoană rea, care dacă ar avea ocazia ar face-o, dar de frica legilor poate se abține, dar nu pentru că se pocăiește, atunci și acest lucru vorbește despre un

caracter rău. Așadar, pentru Domnul este de ajuns că în minte sau în fapte cineva este o fiară. Bestie înseamnă fiară, înseamnă animal sălbatic, animal care varsă sânge. Dacă cineva este o fiară, atunci are semnul fiarei. Dacă cineva este un miel, el va avea semnul Mielului lui DUMNEZEU. Dacă cineva este un făcător, nu doar un făcător de bine, pentru că pot exista lupi în haine de oaie care pot face fapte bune, dar în interior, sau cuvintele lor nu sunt atât de bune. Domnul nu admite nici acest lucru. Deci Domnul admite doar un acord complet, un armonie între subconștient, conștient și fapte. Cei care se vor corecta în acești ultimi ani, zile sau ani, în cele trei domenii ale Împărăției lui DUMNEZEU, vor primi apoi sigiliul lui DUMNEZEU. Sigiliul lui DUMNEZEU nu este o loterie, nu înseamnă că eu îl primesc și tu nu-l primești, ci este ceea ce lucrezi. Biblia spune că ceea ce semeni, vei culege. Cine seamănă vânt va secera vârtaj sau furtună. Trebuie să înțelegem că sigiliul lui DUMNEZEU este consecința lucrării cuiva, a ceea ce a făcut cu caracterul său în această lume; cineva va primi în funcție de ceea ce a făcut. Nu este o loterie. Acesta este motivul pentru care cei răi știu că sunt răi. Duhul Sfânt convinge de păcat, de dreptate și de judecată. Nu există răi care să nu știe că sunt răi. Deși putem vedea un Putin nevinovat, așa cum pare și vorbește ca un miel, foarte blând, interiorul său și faptele sale nu sunt așa. El este o bestie teribilă, o bestie teribilă care a ucis mulți, a torturat, a ucis cu sânge rece. DUMNEZEU ne asigură în cuvântul Său că va exista o judecată finală, când cei pe care DUMNEZEU îi va fi adunat în locurile de distrugere vor fi distruși, iar cei pe care DUMNEZEU îi va fi adunat sub mantia Sa în locurile de protecție din această lume vor fi protejați. Va exista o judecată finală și toți cei răi de pe pământ vor fi arși cu foc. Trăim în aceste vremuri de decizie, iar caracterul nu poate fi schimbat într-o secundă. Ellen White spune că repetarea unui act, de exemplu, sau a unui mod de gândire, a unei alegeri bune, dar nu doar o alegere unică, ci o repetare constantă a aceluiași lucru, de fiecare dată, duce la formarea unei trăsături bune de caracter.

Este vorba de repetiție. De aceea, Domnul încă le mai dă ocazia celor care au greșit, dar poate că nu au repetat de atâtea ori încât să rămână o trăsătură de caracter de neclintit în ei. Și astfel, Domnul încă le mai dă șansa, chiar dacă pe pământ se varsă sânge nevinovat, pentru că Domnul știe că martirii Săi vor primi viața veșnică, că suferința lor a fost pentru o clipă în această lume, dar că bucuria lor va fi pentru veșnicie. De aceea, DUMNEZEU încă permite martiri nevinovați, nu pentru că are plăcere în asta, nu pentru că caracterul Său rece nu poate fi înmuiat, să spunem, așa cum îl văd unii pe DUMNEZEU, că este atât de rigid și atât de rece, și că este nevoie de mult sânge și de multă suferință pentru ca DUMNEZEU să devină bun. Și acest lucru este fals. DUMNEZEU nu îngăduie sângele pentru că are un caracter rece și rigid, ci îngăduie sângele pentru a aștepta ca cei răi să se pocăiască, pentru că odată ce ușa harului este închisă, nimeni nu mai poate schimba taberele sau triburile. Ei rămân așa cum au ales până în acel moment. Așadar, îndelunga răbdare a lui DUMNEZEU este pentru viață, este pentru iertare, este pentru mântuire. Căci suntem în zilele Văii lui Iosafat, când Domnul cheamă pe fiecare să aleagă. Și acest timp este un timp în care cei care vor căuta să-și salveze viața o vor pierde, iar cei care își vor da viața pentru alții, în mod altruist, o vor câștiga, vor câștiga viața veșnică. Toată lumea aceasta nu

este pentru a-ți salva viața, nu este pentru a fi egoist, ci este pentru a fi altruist, chiar și pentru a pierde totul, chiar și pentru a pierde poziții, chiar și pentru a pierde familia și chiar viața. Totul pentru om, spune Biblia, este să păzească cele două porunci fundamentale ale lui DUMNEZEU, dragostea supremă pentru DUMNEZEU și dragostea pentru aproapele, care este și ea supremă, este mai presus de dragostea pentru sine. Să ne iubim aproapele ca pe noi înșine. Aceasta este legea lui DUMNEZEU despre care Eclesiastul spune că este întreaga datorie a omului. Și astfel, Apocalipsa, în acord cu aceasta, spune că sfinții lui DUMNEZEU păzesc poruncile lui DUMNEZEU și au credința lui Isus. Nu este vorba de cele zece porunci ținute cu răceală, ca fariseii, ci este vorba de cele două porunci. Isus a venit să învețe lumea că în aceste două porunci se găsesc toți profeții și toată legea. Tot ceea ce s-a scris în Biblie, vrea să spună el, se rezumă la două porunci. Să-L iubești pe DUMNEZEU mai presus de orice și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Aceasta este întreaga Evanghelie. Cel care ajunge la asta ajunge la mântuire, chiar și fără să-L cunoască pe DUMNEZEU și chiar și fără să citească Biblia. Cel care este capabil să-și iubească aproapele, pentru că să spunem că nu știe dacă există DUMNEZEU, dar dacă este capabil să-și iubească aproapele mai mult decât pe sine sau ca pe sine însuși, cel puțin, atinge mântuirea. DUMNEZEU se poate reflecta în el, DUMNEZEU își poate vedea caracterul în el, chiar dacă este o parte a caracterului său, pentru că este partea pe care omul a știut-o sau a fost capabil să o facă. A face binele este o Evanghelie pe care DUMNEZEU o predică în toată lumea de la începutul răului. Este un limbaj universal. Nu trebuie să știi limba engleză pentru a face binele. Toată lumea poate face bine dacă vrea. Așa că Domnul va judeca pe fiecare după lumina pe care a avut-o. Să deschidem Biblia la Luca 10. Să ne amintim că DUMNEZEU a dat, și în Sabatul trecut a dat, de asemenea, Daniel, împreună cu Luca 10. Faptul că Domnul a dat Luca 10 împreună cu Daniel înseamnă că Luca 10 face parte din profețiile finale, are legătură cu Daniel și Apocalipsa. Și trebuie să identificăm care cuvinte de aici vorbesc sau explică lucruri din Apocalipsa. Avem trimiterea celor 70. În primul rând, numărul, cei 70, este un număr simbolic, este de 7 ori 10. Numărul lui DUMNEZEU este 7, 777; 10 este de asemenea un număr al perfecțiunii, cele 10 porunci. Cei 70, știm că acesta a fost guvernul lui Israel înainte. Și Domnul trimite 70, dar nu îi trimite pe cei 70 de bătrâni de acolo, din Ierusalim. Cred că Domnul ar fi vrut să-i trimită pe cei 70 de bătrâni. Dar ei se aflau în sinagoga lui satana. Așa că Domnul a fost nevoit să aleagă 70 de umili pe care îi pregătise. Și le-a spus: "Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini; rugați deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători în secerișul Său". Am explicat într-o temă în care am vorbit despre cele 7 trâmbițe și mesajele celor 3 îngeri, că Apocalipsa 14 este paralelă cu Apocalipsa 8 și 9, adică capitolele celor 7 trâmbițe în care se vorbește despre evenimentele fizice și politice din lume. Este un timp în care se întâmplă și lucruri spirituale, lucruri care au legătură cu caracterul și mântuirea în lume. Iar aceste lucruri sunt descrise în Apocalipsa 14 și mai departe. Și nu este vorba doar de 3 îngeri, ci de 7 îngeri. Am arătat acest lucru, nu repetăm, doar că acest al 10-lea capitol din Luca are de-a face cu acest ultim timp. Și o să vedem la ce se referă Luca 10 până la încheierea harului, până la sfârșitul harului. Și mesajul lui Isus este acesta: "Mergeți, iată, vă trimit ca pe niște

miei în mijlocul lupilor". Trebuie să ne gândim pentru o clipă, cine a fost Mielul lui DUMNEZEU? Isus. Iar Isus este enumerat ca fiind Mielul lui DUMNEZEU în cartea Apocalipsa. Dacă acești 70 sunt miei, înseamnă că au obținut sigiliul lui DUMNEZEU. Înseamnă că ei sunt împlinirea capitolului 7 din Apocalipsa, cei 144 de mii. Ei fac parte din aceștia sau ei sunt aceștia. Și înseamnă că, în același timp, în lume, există lupi. Dar haideți să vedem de unde sunt acești lupi: sunt din Israel sau sunt din Babilon? Porunca este de a nu purta nici o pungă, nici un sac, nici un bagaj, nici un pantof și de a nu saluta pe nimeni pe drum. Cu alte cuvinte, nu va fi nevoie de bani sau nu se va cumpăra și nu se va vinde. Nu va mai exista economie, nu va mai exista utilizarea banilor. Nu purtați o pungă. Va fi cândva în viitor, cândva în viitor, când nu se vor mai putea folosi bani, nici vreo pungă, nici pantofi. Adică, nici măcar două perechi de pantofi, de ce? Pentru că nu va mai fi nevoie, lucrarea celor șaptezeci va fi de scurtă durată. "Și nu salutați pe nimeni pe drum". Am avut o istorie în Vechiul Testament cu o astfel de poruncă dată de Domnul și profetul care nu a ascultat porunca a murit. Aceasta înseamnă că avertismentul lui DUMNEZEU este că dacă nu se ascultă întocmai poruncile Lui, riscul este de a muri din cauza pericolelor. DUMNEZEU îi va proteja doar pe cei care vor umbla exact după cuvintele Sale. Daniel a intrat în groapa cu lei și nu i s-a întâmplat nimic pentru că, spune el, nu s-a găsit nimic rău în el. La fel și aceștia trebuie să fie în caracterul lor, trebuie să fie puri. Va fi un timp de mult pericol în lume când vor fi trimiși, atât de mult pericol încât în orice moment pot muri, probabil. "Și în orice casă veți intra, spuneți mai întâi: Pacea fie cu casa aceasta." De ce este mesajul unul de pace? Pentru că în acest moment există război în lume. Cea mai mare dorință a lumii este de pace.

În acel moment, când cei șaptezeci vor pleca în lume, va fi război și ei vor trebui să intre în case și să spună "Pacea în casa aceasta". Și nu se știe dacă cei care locuiesc în acea casă sunt pro-DUMNEZEU sau pro-satan, pentru că mintea este cunoscută doar de DUMNEZEU. Și aceasta va fi ultima lor șansă, vizita celor șaptezeci va fi ultima șansă pentru oameni de a decide dacă vor fi cu satana sau dacă vor fi cu DUMNEZEU, adică de stânga sau de dreapta, sau dacă vor fi pro forțele binelui în lume, pro vest sau pro comunism. "Și dacă fiul păcii va fi acolo, pacea voastră se va odihni peste el, iar dacă nu, se va întoarce la voi." Aceste cuvinte indică faptul că nu vor mai rămâne mulți în lume care să se hotărască. Va fi un timp îndelungat în care vor fi puțini cei care vor mai rămâne să se hotărască. Aici vorbește, aproape la singular, "fiul păcii". El vorbește, ca în acel mesaj din Apocalipsa, mesajul către Laodiceea, unde spune: "dacă cineva ascultă glasul Meu". Sunt foarte puțini cei care vor rămâne să fie sigilați cu sigiliul lui DUMNEZEU. "Dacă va fi fiul păcii, pacea voastră se va odihni asupra lui; iar dacă nu, se va întoarce la voi". Ce înseamnă aici "pacea voastră"? Am interpretat de mult timp că "pacea voastră" este caracterul lui Isus, așa cum indică și numele Solomon, adică pacea. Caracterul Domnului este pacea. "El este pacea noastră", se spune în Biblie. Dar s-ar putea ca acest lucru să aibă un sens mai literal, pentru că pacea lor este și protecția lui DUMNEZEU. Ei știu că au asigurată protecția lui DUMNEZEU. Ei se află sub umbra Celui Preaînalt chiar acum, pentru că au biruit, sunt sigilați și au protecția asigurată. Și, probabil, cei care acceptă mesajul lor sau invitația lor de a face parte din

tabăra lui DUMNEZEU sau din împărăția lui DUMNEZEU, aceeași pace și aceeași protecție se vor odihni asupra lor. "Iar dacă nu, se va întoarce la voi. Și veți locui în aceeași casă, mâncând și bând tot ce vă vor da ei; căci lucrătorul este vrednic de plata sa. Să nu mergeți din casă în casă". Adică, însuși Duhul Sfânt va decide în ce casă să se odihnească. Și apoi trebuie să existe o supunere perfectă, astfel încât să nu se iasă ca Petru cu inițiative necugetate. Și trebuie să înțeleagă tot ceea ce se întâmplă pe această cale și să înțeleagă că în prima casă în care sunt acceptați trebuie să rămână pentru că aceasta este voința lui DUMNEZEU. "Și în orice cetate veți intra și vă vor primi, mâncați tot ce vă vor pune înaintea". Vremurile vor fi grele. Nu știu dacă va fi multă mâncare în acea perioadă. Așadar, porunca lui DUMNEZEU este să renunțăm la fanatismul religios. Dacă El îți pune în față un pui fript, nu vei muri de foame așteptând o banană sau o legumă. Ellen White însăși a făcut acest lucru la zeci de ani după ce s-a dat reforma sănătății și vegetarianismul, și ea însăși fiind vegetariană, dar într-o situație de nevoie. Era în munți, mi se pare, cu fiul ei, iarna. Era cu fiul ei, iarna, cu o familie acolo și erau înfometate. Și probabil că au flămânzit până când Duhul Sfânt i-a spus că a muri pentru că nu ai mâncare vegetală, fiind iarnă, este fanatism. Și atunci ea și-a trimis fiul să vâneze vreo pasăre sau ceva, ca să aibă ce mânca, pentru că viața este un dar de la DUMNEZEU. Nu ne este dat ca să ne sinucidem, ca să ne luăm viața. Noi trebuie să păstrăm viața pe care Domnul ne-a dat-o. Trebuie să protejăm darurile lui DUMNEZEU. Iar darul mai mare decât mâncarea este viața. De aceea, eschimoșii care mănâncă focă și animale necurate din punct de vedere biblic, să zicem, dar nu au nimic altceva, nu au legume și nu pot alege, vor fi mântuiți, pentru că nu mâncarea și băutura determină caracterul, ci "ceea ce iese din tine", asta dovedește caracterul tău, a spus Domnul Isus. Nu ceea ce intră, ci ceea ce iese din minte, nu din stomac. Domnul a explicat foarte bine acest lucru și de aceea aici El specifică în mod clar, astfel încât să nu existe fanatici, pentru că fanaticii vor muri dacă vor acționa în acest fel, așa cum predică unii astăzi. Și astfel, dacă vă dau ce au, vă hrănesc cu ce au, trebuie să mâncați pentru că aveți o misiune dată de DUMNEZEU și trebuie să fiți în viață pentru a îndeplini misiunea. Așa că "mâncați ceea ce vi se pune înaintea. Și vindecați pe cei bolnavi". Înainte de a trece la versetul nouă, aș vrea să adaug că cei care mănâncă fără rost tot ce le place, după plăcerile lor, după poftele lor, nu vor fi judecați în același mod. Cred că este foarte ușor de înțeles că aceasta este o situație de necesitate, în timp ce ceea ce fac unii oameni astăzi, având totul în fața lor pe masă și putând alege. Dacă aleg să mănânce ceea ce este nesănătos pentru ei în loc de ceea ce este sănătos, atunci păcătuiesc împotriva lui DUMNEZEU. Nu este același lucru. Versetul nouă. "Vindecați pe cei bolnavi care se află acolo și spuneți-le: "Împărăția lui DUMNEZEU s-a apropiat de voi"." Acest verset înseamnă "împărăția lui DUMNEZEU s-a apropiat de voi". S-a apropiat în sensul că a sosit, cu noi a sosit împărăția lui DUMNEZEU și acesta este mesajul ei, renunțați la egoism și fiți altruști. Susțineți Creatorul și Marele Judecător în acest ultim conflict. Stați de partea binelui, nu de partea satanei. Împotriviți-vă celei de-a patra fiare și stați de partea vestului sau de partea democrației, de partea taberei în care se află DUMNEZEU. Aceasta este invitația. Aceasta este împărăția lui DUMNEZEU care a venit la ei și ei decid dacă o resping sau o primesc.

Am avut în evangheliile o situație în care împărăția lui DUMNEZEU a venit, prin prezența lui Cristos, într-un oraș în care se creșteau porci. Erau evrei care creșteau porci, probabil. Nu contează ce erau, dar Domnul le-a oferit posibilitatea de a-și îmbunătăți viața și de a-și pune viața în acord cu Biblia. L-au respins pe Isus; atunci Împărăția lui DUMNEZEU a dispărut, împreună cu Isus, de la ei. Aceeași situație se întâmplă în aceste vremuri. Unii vor primi, alții vor respinge, pentru că de acum încolo se spune: "Dar în orice cetate veți intra și nu vă vor primi, când veți ieși pe străzile ei, spuneți: Chiar și praful care se lipește de noi, din cetatea voastră, îl scuturăm împotriva voastră. Dar să știți aceasta, că împărăția lui DUMNEZEU s-a apropiat de voi". Adică, să știți că împărăția lui DUMNEZEU v-a vizitat. Dacă ați respins-o, a fost alegerea voastră. DUMNEZEU nu poate fi judecat ca fiind nedrept, că nu v-a dat ocazia. Ba da, El v-a dat ocazia. Iar faptul că este praf în acest oraș înseamnă că nu este iarnă, nu este toamnă, probabil vară. Există praf. Există hrană, în mod normal ar trebui să existe mâncare de toate felurile și legume, dar probabil, date fiind circumstanțele războiului și lipsa de hrană, vor fi doar câteva lucruri de mâncat. Și nici nu veți putea cumpăra nimic. "Și vă spun că, în ziua aceea, va fi mai ușor de suportat pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea". Ce înseamnă "că va fi mai tolerabil"? Adică, aici o pune în viitor ca însemnând că va fi că Sodomei îi va fi mai bine în viitor decât acestui oraș. Eu înțeleg altfel, că pentru acel oraș care nu a primit încă pedeapsa ca Sodoma, pedeapsa pe care o va primi va fi mai rea decât cea pe care a primit-o Sodoma. Sodoma a primit o ploaie de sulf aprins. Probabil că acest oraș va primi unele dintre armele moderne de distrugere în masă care sunt pe pământ, vreo bombă nucleară sau vreo armă chimică, ceva care va produce multă suferință. Oamenii din Sodoma au murit repede, au murit, să spunem, în câteva secunde sau minute, dar aceștia nu vor muri atât de repede. Aceștia vor suferi. Și Apocalipsa vorbește, în timpul trâmbițelor, despre un timp în care oamenii vor dori să moară și nu vor putea, ci vor fi în chinuri, în suferință, timp de cinci luni. Versetul treisprezece. "Vai de tine, Corazin, vai de tine, Betsaida! Căci dacă s-ar fi făcut în Tir și în Sidon minunile care s-au făcut în voi, de mult s-ar fi pocăit, stând în sac și cenușă". Adică, în ultima vreme s-au făcut mai multe minuni acum decât în trecut. În trecut, o femeie samariteancă a mers în Samaria și a predicat și a fost de ajuns. Aproape că nu se făcea nicio minune. Dar acum s-au făcut atât de multe minuni. Au vindecat oameni bolnavi aici și probabil și alte minuni și nu s-au pocăit. "De aceea, la judecată va fi mai ușor de suportat pentru Tir și Sidon decât pentru voi. Iar tu, Capernaum, care te-ai înălțat până la cer, vei fi coborât în iad". Observăm că aici sunt orașe și că, deși nu se spune ce fel de orașe sunt Corazin și Betsaida, dar se spune despre Capernaum. Despre Capernaum se spune că are clădiri înalte până la cer, are zgârie-nori. Este un oraș mare. Va fi doborât în iad. "Cine vă ascultă pe voi, Mă ascultă pe Mine". Să reținem cuvântul ascultă. "Cine vă respinge pe voi Mă respinge pe Mine. Cine Mă respinge pe Mine Îl respinge pe Cel care M-a trimis pe Mine". Și cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, zicând: "Doamne, chiar și dracii ni se supun nouă prin numele Tău". Până aici, înțeleg, ține harul. Adică, la întoarcerea celor șaptezeci, la Domnul, ei L-au întâlnit pe Domnul, este sfârșitul harului. Cei care au primit au fost mântuiți, cei care nu au primit, nu au fost mântuiți. Cei care nu au primit,

mai au de primit ultimele șapte plăgi, care sunt pedeapsa pentru Corazin, Betsaida, Capernaum. Și le-a zis: "Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer". Cu alte cuvinte, în timpul lucrării celor o sută patruzeci și patru de mii sau a celor șaptezeci, a acestor miei trimiși, în timpul acestei lucrări satana este învins. Este ultima bătălie între bine și rău, pentru că în plăgi există doar pedepsirea celor răi, nu mai există bătălii. Aceasta este ultima bătălie și în această bătălie satana cade ca un fulger din cer. "Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi și scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului. Și nimic nu vă va face rău în niciun fel". De ce le spune celor care s-au întors deja de la lucrare că vor primi putere, aceeași putere pe care au primit-o când au plecat? Pentru că tot ceea ce s-a întâmplat aici este o profeție pentru noi, cei care trăim în ultimele zile. Nu lor le vorbește Isus, ci nouă. Când spune: "Iată, vă dau putere", El ne vorbește nouă, nu lor. Ei s-au întors deja. Ei au arătat ce vom face noi. Și El spune aici, Domnul, o promisiune pe care mulți o doresc cu ardoare. "Și nimic nu vă va face rău în niciun fel". Amin. Aceasta este promisiunea doar pentru cei 144 de mii, pentru mieii lui DUMNEZEU din zilele din urmă, din timpul trâmbițelor. Faptul că Domnul a spus: "L-am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer", înseamnă probabil că satana va fi vizibil. Poate că acesta este momentul în care el va fi vizibil. Nu se știe. Știm că în acest moment, la sfârșitul acestui timp al trâmbițelor, satana va face o lucrare specială pe pământ pentru a aduna națiunile, pentru distrugere, pentru marea zi a Armagedonului, care va fi, la propriu, poate o zi, puțin, un interval de timp, câteva zile, pentru că este vorba de războiul nuclear, care durează câteva minute și nu zile. Dacă este adevărat că satana va fi vizibil, nu știm. Sincer, nu știu dacă este adevărat sau nu este adevărat. Aceasta este ceea ce au interpretat pionierii. Este posibil să fie așa, este posibil să nu fie așa. Probabil că, logic, trebuie să fie, pentru că nu mai trebuie să fie ascuns dacă a fost deja învins. Domnul Isus Cristos Însuși a devenit vizibil. DUMNEZEU este cel care s-a făcut vizibil oamenilor pentru a demonstra caracterul lui DUMNEZEU, așa că satana, probabil, trebuie să fie făcut vizibil pentru ca toți să știe cine i-a înșelat. 20. "Dar nu vă bucurați de acest lucru: că duhurile vă sunt supuse. Ci mai degrabă bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri." Acum știm cu siguranță că este vorba despre cei 144 de mii. Ei sunt cei ale căror nume sunt scrise în ceruri. Înțeleg asta într-un mod special, pentru că altfel Domnul ar fi spus asta pentru fiecare persoană în parte. Da, El a spus și despre cei care au fost botezați că numele lor sunt în cartea vieții, dar aici înțelegem că este vorba despre cei sigilați într-un mod special. Este o perioadă foarte dificilă și este o perioadă în care, imediat după încheierea lucrării lor, primesc asigurarea că "numele voastre sunt scrise în ceruri". Domnul le-a spus la întoarcerea lor.

21. În același ceas, Isus s-a bucurat în duh și a spus: "Îți mulțumesc, Tată, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilor mici", adică copiilor. "Da, Tată, căci așa Ți-a plăcut Ție". Domnul ar putea să se bucure în duh, pentru că este deja sfârșitul lucrării Sale în Locul Preasfânt, presupun. Acesta este sfârșitul harului, acesta este momentul în care El se pregătește să Își schimbe haina. Să mergem la Isaia 53 pentru a vedea profeția despre această

bucurie, aici se spune în versetul 11: "El va vedea truda sufletului Său și va fi mulțumit". Adică, bucuros, sunt cuvinte sinonime. "Prin cunoștința Lui, robul Meu cel drept va îndreptăți pe mulți, și va purta fărădelegile lor". Vedem că, la sfârșit, Domnul îi va vedea pe cei răscumpărați și mintea Lui va fi satisfăcută, se va bucura. Exact ca aici, la sfârșitul lucrării Sale în templul lui DUMNEZEU din ceruri și va fi mulțumit, se va bucura de cei răscumpărați. Și nu numai pentru cei răscumpărați, ci El se bucură pentru ceva special. "Că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți". "Aceste lucruri" - ceea ce s-a întâmplat în toată apocalipsa, toate evenimentele finale. "Că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit copiilor mici, pruncilor". Și aici intrăm într-o descoperire despre acest motiv al bucuriei Domnului. Că El va da înțelegere despre cartea lui Daniel și Apocalipsa, nu oricui, nu oricărui înțelept sau oricărui prudent, nu oricărui teolog, nu oricărui pastor, nici măcar vreunui student al Bibliei, ci va da înțelegere doar mieilor. Înțelegem? Aceștia de care El s-a bucurat sunt mieii care au fost trimiși; ei au înțeles Daniel și Apocalipsa și au putut să-și curețe hainele în sângele Mielului și au putut deveni instrumente sau colaboratori ai lui DUMNEZEU și au putut face această lucrare din timpul trâmbițelor. Și acest lucru au putut să-l facă prin înțelegerea a ceea ce este revelat. Cuvântul de aici este "revelat", care este același cuvânt ca și titlul cărții Apocalipsa, care este "revelație", numai că revelația este substantiv, în timp ce aici este verb. Cuvântul în limba greacă este "apocalupto" aici, iar în Apocalipsa este "apocalipsa", așa cum spunem noi numele, este cuvântul grecesc, dar apocalipsa este substantivul, iar "apocalupto" este verbul, adică a fi revelat sau revelație. Este același cuvânt care are de-a face cu revelațiile din zilele din urmă, de la sfârșitul vremurilor, revelații ale lui DUMNEZEU. Deci aici Domnul se bucură că a dat înțelepciune acestor miei sau micuți să înțeleagă lucruri pe care nici măcar teologii acestei lumi, nici măcar cei mari, cei care au fost plătiți o viață întregă să fie profesori de Biblie sau de teologie, au primit un salariu de o viață, nici măcar aceștia nu au ajuns să înțeleagă ceea ce vor înțelege acești micuți. Și Domnul îi mulțumește Tatălui că a dezvăluit doar celor cu inima curată aceste taine ale cărții Apocalipsa și Daniel, pentru că ele sunt o singură carte. Și în Daniel citim în capitolul 12 că aici făgăduința este pentru vremea sfârșitului, aici scrie. Versetul 9 spune: "Du-te Daniel, căci cuvintele acestea sunt închise și sigilate până la vremea sfârșitului", adică până la vremea sfârșitului sfârșitului, nu până la ultimii 200 de ani de istorie, nu, până la ultimii câțiva ani care au mai rămas. "Și în vremea aceea mulți vor fi curățați"; cei mulți curățați sunt aceștia, o parte dintre ei sunt acești miei și o parte sunt cei pe care îi vizitează mieii. "Mulți vor fi purificați și vor fi albiți și încercați; dar cei stricați vor lucra cu stricăciune; și nimeni dintre cei stricați nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege", adică cei răi sunt cunoscători ai Bibliei, vor încerca să înțeleagă, dar nu vor putea înțelege din cauza răutății lor. Deci bucuria Domnului are legătură și cu caracterul, Domnul se va bucura pentru că au ajuns să înțeleagă, pentru că au reușit să-și curețe complet caracterul. Și vom citi mai departe ceva uimitor. "Toate lucrurile Mi-au fost date de Tatăl Meu și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl, nici cine este Tatăl, decât Fiul și cui vrea Fiul să-L descopere". Cine este cel care dezvăluie interpretările corecte? Fiul, se spune aici; Fiul primește de la Tatăl, Fiul descoperă, deci revelația sau apocalipsa este revelația lui

Isus Cristos către sfinții Săi. Și haideți să citim puțin din apocalipsa sau revelația capitolul 1, aici spune: "Revelația (sau apocalipsa în greacă) lui Isus Cristos, pe care DUMNEZEU i-a dat-o ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând", dar aici înseamnă de fapt repede. "Și a însemnat-o trimițând-o prin îngerul Său lui Ioan, robul Său, care a dat mărturie despre cuvântul lui DUMNEZEU și despre mărturia lui Isus Cristos și despre toate lucrurile pe care le-a văzut." Și acum ceea ce ne interesează pe noi: "Binecuvântat este cel care citește și cei care ascultă". Am înțeles? Pentru ca Domnul să vorbească despre înțelegere, despre înțelegerea profețiilor, se folosesc două simboluri sau două cuvinte, cititul și auzul. Citirea se face cu ochii, iar auzul se face cu urechile. Adică, fericiți nu sunt cei care citesc Apocalipsa aici și aud un predicator citind acest lucru. Acest lucru se face de mii de ani, de către mulți. Aici sunt cei pentru care Domnul s-a bucurat. Binecuvântat este cel care înțelege ceea ce citește. "Binecuvântat este cel care citește și cei care aud cuvintele acestei profeții și le păstrează". Pentru a păstra ceea ce este scris aici trebuie să înțeleagă ceea ce citește. Dacă cineva nu înțelege, ce poate păstra? Citește sau aude apocalipsa și nu înțelege nimic, ce păstrează? Nu păstrează nimic. Păstrează interpretări false. El se va pregăti împotriva unui dușman care nu există. Se va uita în direcția greșită și dușmanul va veni din spatele lui, pentru că va veni din altă direcție. Așadar, nimeni care nu poate înțelege nu se va putea pregăti. Așadar, cel care citește și aude aici se referă la cei care citesc și aud aici, în Luca 10. Să citim. Ce înseamnă să citești și să auzi cuvintele acestei profeții și să păzești lucrurile care sunt scrise în ea? Lucrurile care sunt scrise aici, în Apocalipsa, sunt evenimente politice mondiale la sfârșitul lumii, evenimente care se întâmplă în lume, evenimente fizice, evenimente politice între națiuni. Și pentru a înțelege asta, simbolurile, trebuie să se înțeleagă pe deplin profeția. Și vom găsi aceleași cuvinte sau simboluri, aceleași simboluri ale înțelegerii revelației în Luca 10. De aceea Domnul ne-a dat Daniel împreună cu Luca 10, pentru că este vorba despre Daniel și Apocalipsa care au legătură cu Luca 10. "Toate lucrurile Mi-au fost date de Tatăl Meu și nimeni nu știe cine este Fiul, decât Tatăl, nici cine este Tatăl, decât Fiul, și cui vrea Fiul să-L reveleze." Acest lucru l-am citit ultima oară și acum vom citi aproape același lucru pe care l-am citit în Apocalipsa. "Și s-a întors în mod deosebit la ucenicii Săi". Observați aceste cuvinte. El era acolo înconjurat de mulți, chiar și de doctori ai legii, dar El se întoarce către ucenicii Săi și ceea ce spune mai departe este numai pentru ei.

La fel cum ceea ce a spus Ioan aici în Apocalipsa 1 este doar pentru cei 144 de mii. Probabil că printre ucenicii de aici se numără și cei 70, dar ucenicii Lui sunt cei care sunt mieii, cei care și-au curățat hainele. Așadar, următorul mesaj este pentru cei 144 de mii. Și El a spus: "Fericiți sunt ochii care văd ceea ce vedeți voi, căci vă spun că mulți profeți și regi au dorit să vadă ceea ce vedeți voi și nu au văzut, și să audă ceea ce auziți voi și nu au auzit". În mod surprinzător, găsim același lucru. Să vadă și să audă; acolo s-a spus "a citi", dar cititul se face cu ochii. Și multă vreme s-a interpretat acest lucru, în mod literal, că era vorba despre persoana lui Isus Cristos. Dar dacă era vorba de persoana lui Isus Cristos pe care o vedeau și o auzeau, atunci de ce nu a spus Domnul mai devreme acest lucru? Suntem în Luca 10. Și de ce nu a spus-o

tuturor? El a spus-o în special ucenicilor Săi. De ce? Ei bine, secretul se află în Apocalipsa, sau în Daniel 12, pentru că numai cei care vor fi purificați vor înțelege. Și de ce vorbim de înțelegere? Cuvântul "a vedea" apare aici, o dată, de două ori, de trei, patru, cinci ori, plus în versetul 16 apare celălalt cuvânt "a auzi". Dar cuvântul "a vedea" apare de cinci ori, iar cuvântul "a auzi" apare de una, două, trei, patru, cinci ori, trei în versetul 24 și două în versetul 16. În original, pentru cuvântul "a vedea", care este un verb aici, există două cuvinte în greacă care înseamnă același lucru. Primul sens al cuvântului este de a vedea cu ochii. Al doilea sens, adică poate fi tradus deopotrivă într-un fel sau altul. Trebuie să vă uitați la context și să vedeți cum se traduce. Al doilea sens al acestui cuvânt este în engleză "know", adică a cunoaște. Acesta este adevăratul sens al acestui cuvânt aici. Bindecuvântați sunt ochii care cunosc ceea ce citesc, așa cum se spune acolo în Apocalipsa. Bindecuvântat este cel care citește aceste cuvinte, pentru că Cristos a fost cuvântul întrupat. Conform capitolului 1 din Ioan: "Cuvântul s-a făcut trup și Cuvântul lui DUMNEZEU a cortuluit printre noi". Acesta este cuvântul, adică a continuat să predice printre noi tainele tabernacolului (cortului) lui DUMNEZEU. În cortul lui DUMNEZEU se află întreaga istorie a mântuirii, de la început până la însăși pedeapsa lui Satana. Deci, El în viața Sa, în cuvintele Sale, a explicat sau a profetizat și uneori a explicat lucruri care sunt criptate în Daniel și în Apocalipsa. Isus Cristos este autorul Apocalipsei. Isus Cristos este cheia Apocalipsei. El este cel care știe tot ceea ce a vrut să spună în Apocalipsa și în Daniel. Așadar, Evanghelia sau cele patru cărți pe care le numim evangheliile conțin cuvinte apocaliptice ale Domnului. Am arătat că până și slujirea Sa de trei ani și jumătate simbolizează probabil în miniatură timpul celor trei ani și jumătate, acel timp anunțat de Daniel 12, timpul sfârșitului, timpul trâmbițelor, ultimul timp de har al acestei lumi. Probabil. Sau simbolizează timpul celor șapte sigilii, care este cu trei ani și jumătate înainte de trâmbițe. Am explicat că lucrarea Sa a început cu nunta și s-a încheiat cu pocăința ucenicilor, cu moartea Sa, ceea ce înseamnă că Cristos s-a născut în ucenicii Săi. Adică, Cristos a luat chip în ucenicii Săi. Ei L-au cunoscut cu adevărat pe Cristos, s-au lăsat purificați de egoism de către Duhul Sfânt după moartea Sa. Apoi, ei au fost sigilați de Duhul Sfânt și au fost făcuți apostoli. Am spus că aceasta este perioada celor șapte sigilii, iar apoi lucrarea lor, care le-a fost lăsată, a fost încă trei ani și jumătate de har la Ierusalim. Din cei 490 de ani, a existat o săptămână de ani la începutul căreia Cristos a ocupat trei ani și jumătate. Așadar, următorii trei ani și jumătate ar trebui să fie lucrarea acestor șaptezeci aici, în capitolul 10, sau lucrarea din "Faptele Apostolilor", ca să spunem așa, lucrarea pe care au făcut-o în anii următori. Ambele sunt profeții despre timpul celor șapte trâmbițe. Este un timp în care DUMNEZEU are un mesaj de transmis. Mesajul poate fi citit în primii trei îngeri din Apocalipsa paisprezece și în mesajul celui de-al șaptelea înger, care se află în Apocalipsa optsprezece, unde spune: "Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu primiți din plăgile ei." Cu acest al șaptelea înger și cu mesajul său se încheie lucrarea de salvare în lume și apoi este încheierea harului. Apoi, aici se spune că sunt bindecuvântați. Cum se spune în Apocalipsa că sunt cei care citesc? "Bindecuvântați sunt cei care citesc și cei care aud". Observăm că Domnul vorbește aici despre Apocalipsa. "Bindecuvântați sunt ochii

care văd ceea ce vedeți". Aici nu este vorba de a vedea, ci de a înțelege cu mintea. Este vorba de a cunoaște. Bindecuvântate sunt mințile care știu ceea ce știți voi. Și apoi o spune în alt mod: "căci vă spun că mulți profeti și regi au dorit să vadă ceea ce vedeți voi și nu au văzut, și să audă ceea ce auziți voi și nu au auzit". Aici este vorba de o chestiune de înțelegere, de cunoaștere. "Ceea ce voi știți și ei nu au știut". Cuvântul "a auzi" aici, în originalul grecesc, înseamnă și a auzi adevărul și a înțelege, a asculta și a înțelege ceea ce se spune. Adică nu doar să auzi, ci să auzi și să înțelegi. Isus a spus despre miile de adepți pe care i-a avut în lucrarea Sa că nu au înțeles, că erau orbi sau surzi, una din două, dar nu se referea la urechea și ochiul fizic, ci la minte. Erau orbi în înțelegere și surzi în înțelegerea a ceea ce spunea Isus. Așadar, ceea ce doreau să vadă profetii și regii nu este Cristos în persoană, Mesia. Deși această profeție poate fi o dublă împlinire, se poate referi la Cristos, dar dorința tuturor este salvarea. Cea mai mare dorință a omenirii este să înțeleagă în sfârșit caracterul lui Cristos, să-l pună în practică și să înțeleagă cuvintele Sale. Dorința tuturor profetilor care au scris lucruri, lucruri care chiar i-au îmbolnăvit, precum Daniel. Ezechiel a avut viziuni din care nu a înțeles absolut nimic. Și Daniel și niciunul dintre cei care au predicat, Isaia, Ieremia, nu au înțeles nimic, pentru că ceea ce au primit ca poveri, uneori despre națiuni, sau profețiile lui Daniel, ale lui Ezechiel, toate erau pentru zilele din urmă, pentru ultimii șapte ani din istoria acestei lumi. Și am arătat că în cartea Apocalipsa nu este vorba despre sutele de ani de dinainte sau despre miile de ani, ci despre ultimii șapte ani din istoria acestei lumi și despre cele douăzeci și unu de evenimente finale. Șapte plus șapte plus șapte. Șapte sigilii, șapte trâmbițe, șapte plăgi finale. Aceste douăzeci și unu de evenimente finale au legătură cu ceea ce se va întâmpla în acești șapte ani. Adică, cele douăzeci și unu de evenimente finale se vor întâmpla în șapte ani. Și aceste douăzeci și unu de evenimente finale am arătat că le găsim în Daniel 10 pe care l-am avut astăzi. Daniel 10 vorbește despre faptul că Daniel a postit timp de douăzeci și una de zile.

Am explicat, am înregistrat într-o temă despre acest lucru care are legătură cu aceste douăzeci și unu de evenimente din cartea Apocalipsa. Așadar, Domnul spune aici ceea ce a spus la începutul Apocalipsei, când a vorbit cu apostolul Ioan, adică binecuvântat. Și de ce binecuvântat? Pentru că ei sunt cei care vor bucura inima lui Isus într-un mod special. "Mulțumesc, Tată, pentru că nu ai descoperit aceste lucruri celor înțelepți și pricepuți, ci pruncilor, copiilor". Putem înțelege foarte ușor că la ce se referă versetele 23 și 24 se află în contextul a ceea ce Domnul a vorbit mai devreme. Domnul a vorbit despre înțelegere, despre revelație. El a menționat cuvântul "apocalipsa". El se referea la înțelegerea evenimentelor finale și la ceea ce trebuiau să facă și au împlinit-o, au făcut-o, au făcut lucrarea. Dar dacă nu ar fi înțeles Apocalipsa, citez, dacă nu ar fi înțeles profețiile sau ceea ce le-a spus Cristos, atunci nu ar fi fost capabili să-și îndeplinească lucrarea. De aceea, binecuvântați sunt cei 144 de mii care vor înțelege cartea Apocalipsei și vor putea să o îndeplinească, vor putea fi instrumentele lui DUMNEZEU pentru a aduce sfârșitul lumii și sfârșitul răului, al suferinței, al nedreptății, al păcatului, al oricărei prevaricațiuni și pentru a aduce dreptatea veșnică. Apoi, imediat, Isus este ispitit, știm ce urmează, nu ne vom ocupa de aceasta, voi citi doar ultimele

cuvinte, deși finalul acestui capitol cu povestea Martei și a Mariei are legătură și cu această atitudine a mieilor sau a celor mici, care este aceea de a fi la picioarele Domnului Isus și de a absorbi caracterul și cuvintele Sale. Adică nu doar să auzi și apoi să iasă pe cealaltă ureche, ceea ce se aude, pentru că apostolii au spus: nu fiți ascultători uituci, ci trebuie să auziți ca să înțelegeți. Binecuvântat nu este cel care stă în băncile vreunei biserici și ascultă pastorul citind Apocalipsa, ci binecuvântați sunt cei care aud sau citesc și înțeleg. Aceasta este lucrarea cea mai grea de făcut, pentru că mulți vor dori să înțeleagă și nu vor înțelege niciodată, pentru că au ales să rămână egoiști. Trebuie să spun că singurii binecuvântați vor fi cei care își vor învinge egoismul cu altruismul lui Cristos, aceia sunt singurii. Singurii care vor înțelege conținutul Apocalipsei, nu doar al Apocalipsei, ci al întregii Biblii, vor fi cei care își vor fi curățat hainele în sângele Mielului. Și așa vrea să spun că lacul de foc va fi umplut cu poate sute de milioane, sau milioane de oameni care au mers constant la biserică, au citit Biblia, au ascultat pastorul, au memorat părți din Biblie, partea lor va fi de asemenea în lacul de foc. Pentru că nu au ascultat sau nu au citit pentru a înțelege și pentru a fi mai buni, ci mai răi. Au rămas la fel de egoiști în caracterul lor, în timp ce Îl laudă pe DUMNEZEU cu gurile lor murdare. Domnul are un blestem pentru aceștia și spune că până și rugăciunea lor este socotită o abominație înaintea lui DUMNEZEU. Așa că nimeni să nu se consoleze cu faptul că are cincizeci de Biblii în casa lui, asta nu va ajuta pe nimeni deloc. Nimeni să nu se consoleze cu faptul că a citit Biblia de patruzeci de ori, asta nu va ajuta pe nimeni deloc. Este benefic să citești Biblia și să o citești, dacă se poate, de o sută de ori, dar citește-o pentru a o înțelege și pentru a-i putea ajuta pe mulți, așa cum spune Daniel 12, să umble în dreptatea lui Cristos, să își corecteze viața, să își corecteze caracterul, să dea la moarte faptele cărnii, care este egoismul. Lucrările cărnii nu se omoară punându-ne cătușe la stâlpul patului ca să nu mergem la bar să bem sau să mergem în vreun loc de plăceri păcătoase, ci nici măcar să nu le dorim în mintea noastră. Degeaba mă abțin, dacă în mintea mea o doresc. Cred că este ușor pentru mielusei să înțeleagă acest lucru, dar va fi foarte greu pentru egoiști să înțeleagă acest lucru. Egoiștii vor continua să se justifice, că au făcut fapte bune, că au fost slujitori ai Domnului, că au făcut minuni, că au fost creștini toată viața lor, iar Domnul le va spune într-o zi: "Nu vă cunosc". Așadar, dorința noastră este ca să fie mulți astfel de miei ca acești șaptezeci pe care Domnul i-a găsit și i-a trimis în cele din urmă. Și ca să încheiem această temă, și ca să o lăsăm înregistrată, pentru că este ceva ce Domnul a revelat și în această săptămână, vom adăuga ceva care nu are legătură directă cu această temă, dar are legătură cu sfârșitul lumii și cu ceea ce am studiat cu alte ocazii, cu ceea ce am mai înregistrat. Vom vorbi puțin despre Edom, pentru că Domnul ne-a dat și Daniel. Și în Daniel, să citim pe scurt, Daniel 11, în Daniel 11 versetul 41 spune: "Și va veni în țara de dorit și multe vor cădea". Aici traducătorul adaugă provincii, dar nu spune provincii, dar se înțelege din context că sunt provincii, "multe vor cădea, dar aceștia vor scăpa din mâna lui: Edom și Moab și cei dintâi dintre fiii lui Amon". Cei dintâi poate însemna și conducătorii, căpeteniile sunt cei dintâi, sau prima parte. Haideți să vorbim puțin despre Edom. Edom, cine este Edom? Ei bine, Edom, conform Genezei, este un nume care i-a fost dat lui Esau, fratele lui Iacob, pentru că a ieșit păros și

roșcat, adică cu părul roșu, iar Biblia spune că în cele din urmă a primit această poreclă Edom, dată de fratele său, pentru că prefera roșul, prefera supa de linte, care era roșie, era linte roșie, adică avea o preferință specială pentru roșu. În mod normal, o ființă umană preferă ceea ce nu are, adică nu-i place ceea ce are, celor blonzi nu le place că sunt blonzi, preferă să fie bruneți, iar celor bruneți nu le place că sunt bruneți, vor să fie blonzi. Dar în acest caz, în mod surprinzător, lui Esau îi plăcea de el însuși, era îndrăgostit de el însuși, îi plăcea roșul, îi plăcea "să se vadă în oglindă", avea părul roșcat foarte mult, și îi plăcea și mâncarea roșie, dacă îi plăcea chiar și mâncarea roșie, imaginați-vă, cred că se și îmbrăca în roșu. Și am arătat în mai multe teme că Esau a fost și el o profecie despre comuniști, adică cel roșu, la fel ca și Cain. Cain a vărsat sângele fratelui său, dar în fiecare generație au existat adepți ai lui Satan. În acea vreme a fost Cain, dar apoi în vremea lui Iacob a fost Esau, iar în alte vremuri au fost alții. Și aș vrea să spun că în săptămâna precedentă am studiat originea cuvântului "rus". Cei care urmăresc temele noastre își amintesc că am menționat "rus", de unde vine numele Rusia, că acest nume "rus" provine dintr-o limbă rusă veche; însemna, în trecut, roșu, și provine din, numele de Rusia provine din țările nordice și din aceste triburi de vikingi, care erau hoți, nu știu cum să spun, erau violenți și aveau părul roșcat, erau roșcați, iar vikingii ucideau cu toporul, toporul era arma preferată, iar dacă ne amintim de fasciști, simbolul fasciștilor, adică al lui Mussolini din Italia, al acestui imperiu al lui Mussolini, simbolul lor era un topor vertical înconjurat de bare de lemn, acesta era simbolul, tot un popor violent. Roșul a fost simbolul, culoarea constantă a puterii romane în toate fazele sale, am arătat, de la vechiul imperiu roman, la papalitate și apoi la imperiul otoman, la naziști și la toți ceilalți, la chinezi și ruși, la comunism, culoarea Satanei, culoarea imperiilor morții și a imperiilor Satanei, a fost roșu. De aceea, în Apocalipsa 6, cel de-al doilea cal este roșu și primește acea sabie mare, pentru că este simbolic pentru ceea ce se întâmplă în aceste zile în lume. Puterea comunistă primește în sfârșit permisiunea de a ucide, de a ucide în mod deschis, adică în Occident. A ucis în propriile sale țări, China a ucis în propria țară, Rusia în propria țară, Coreea de Nord în propria țară, până acum, adică de la cel de-al Doilea Război Mondial până acum, dar acum lucrurile se schimbă. Comunismul începe săucidă la periferie, în lumea democratică, în împărăția lui DUMNEZEU. Deci, aici nu se spune "Esau", aici se spune "Edom". Scrie "Edom" pentru că "Edom" înseamnă roșu, adică, poate că nu scrie "Edom", poate că aici cuvântul este roșu.

Dar se spune că aceștia vor scăpa, așa că înțelegem că este vorba de un popor simbolizat prin numele de "Edom", "Moab" și "Amon". Se spune că aceștia vor scăpa din mâna lui, dar este un cuvânt care înseamnă "vor aluneca". Ei vor aluneca din mâna lui. Adică, regele nordului va ajunge în țara de dorit. S-a împlinit acest lucru? Aș vrea să întreb. Da, rușii, adică roșii, au venit în țara de dorit în Ucraina. Ucraina face parte din Occident în inima sa, deși nu este literalmente în Uniunea Europeană sau în NATO, dar va fi. Adică, caracterul său este democratic, iar Rusia și-a pus steagul în această țară de graniță, să zicem, între comunism și Occident. Am explicat că acest lucru este ceea ce s-a întâmplat în anul șaiszeci și șase. Și este vorba de amenințarea Occidentului, care va fi în curând călcat în picioare, pentru că a patra fiară distruge cu dinții ei de fier

și cu unghiile ei de aramă, cu unghiile de la picioare. Acest lucru se va întâmpla în curând în Occident. Și se spune că puterea care va face acest lucru este de culoare roșie. Știm acest lucru din Apocalipsa și s-a împlinit în mod literal. Dar am vrut să vorbim puțin despre Esau, pentru că el, așa cum s-a întâmplat între Cain și Abel, a fost foarte asemănător cu povestea lui Iacob și Esau, deși Esau nu l-a ucis pe Iacob, dar a vrut să-lucidă. Și cu asta, în fața lui DUMNEZEU, este ucidere. Dacă vrei să omori pe cineva, este socotit ca o crimă, chiar dacă nu-l omori. Practic, Esau l-a ucis pe Iacob, între ghilimele. Cain l-a ucis pe Abel. Iacob a fost scutit de moarte doar datorită pocăinței sale. El s-a pocăit. Am arătat că Iacob este un simbol al lumii occidentale, al lumii democratice. Așadar, Iacob s-a pocăit în fața morții și și-a eliberat viața de acel cu părul roșu. Înaintea lui a venit o armată bine înarmată, roșcată, presupun. Deci, în fața lui Iacob a venit o armată bine înarmată de oameni violenți, de oameni însetați de sânge, de oameni dezumanizați, de oameni care au ales caracterul lui Satana, mergând față în față cu liderul lor, cu dictatorul lor, care era Esau, cu părul roșu, cu hainele roșii, cu steagul roșu, cu calul roșu și cu totul roșu. Iubea această culoare roșie și probabil că îi plăcea să verse sânge. El venea să-și ucidă fratele. Imaginați-vă, dacă era capabil să-și ucidă fratele. Nu un om, nu un vecin, nu o altă persoană, ci propriul său frate. Aceasta înseamnă că mintea lui era complet demonizată. Adică, această ură pe care o avea nu era nouă. Această ură o nutrea de douăzeci de ani. De când era tânăr, mintea lui de tânăr era total demonizată. Dacă Satana a fost capabil să păstreze o ură într-o minte atât de mult timp, imaginați-vă caracterul acelei persoane. Și, în mod uimitor, în alte profeții, Domnul are cuvinte puternice pentru Edom. El vorbește despre pedepsirea Edomului pentru că edomiții sunt cei indiferenți. Să mergem la cartea lui Obadia. Avem o temă înregistrată despre aceasta pentru cei care vor să afle mai multe despre Biblie. Cartea lui Obadia este după Amos. Este doar un singur capitol, dar este un capitol extrem de important pentru că vorbește despre unul dintre tipurile de trăsături de caracter pe care Domnul le va respinge. Nu contează dacă au fost creștini toată viața, între ghilimele. Dacă acei creștini au avut caracterul pe care Obadia îl descrie aici, vor fi aruncați în lacul de foc de către Domnul. El vorbește despre Edom sau Esau aici. Îi spune Esau aici. Și îi spune așa, în versetul 3: "Mândria inimii tale te-a înșelat". Așadar, Esau era un om mândru. "Tu, care locuiești în crăpăturile stâncilor". El este unul care locuiește în munte. Am citit de multe ori în Biblie despre muntele lui Esau, despre munții lui Esau. Acest teritoriu al lui Esau se află în sudul lui Israel. Este un teritoriu mare, destul de mare, mai mare decât Israelul. Și cu munți înalți. Am vorbit despre China, că despre chenii, în Numeri 24, de asemenea, se spune că locul lor sunt înălțimile munților, stâncile foarte înalte. Și am arătat că China avea 40% din teritoriul său munți de peste 2.000 de metri înălțime. Și urcă până la aproximativ 8 sau 9 kilometri, dacă îmi amintesc bine, aceasta este cea mai mare altitudine din China. Esau este la fel, îi plac înălțimile. Și, ca trăsătură generală de caracter a împărăției lui Satana, le plac lucrurile înalte. Uitați-vă la catedralele catolice sau la clădirile mari din Rusia, la palatul președintelui, care este foarte înalt, are o înălțime gigantică. Și lucruri de acest gen. Acestea sunt caracteristici care nu sunt de la DUMNEZEU. Domnul nu ne-a poruncit să avem lăcașuri de închinare atât de înalte, de 100 de metri, sau de 50 de

metri, ci case normale. Așadar, înălțimea este ceva care îi impresionează pe alții și îi subjugă. Așadar, Satana se folosește de tot ceea ce poate lega sau înrobi sau să-i facă pe alții dependenți de el. Tot ceea ce îl poate face să-i domine pe aceștia, el folosește. Și aici, în Obadia, principalul lucru, cel mai grav lucru pe care Esau sau Edom îl aveau, deși erau înțelepți, se spune. Nu erau nebuni, erau înțelepți și prudenți. Dar erau mândri. Și ca Putin, ca să comparăm, Putin are 20 de ani la putere și nu a comis nicio nesăbuintă până acum. Este singura nesăbuintă pe care a comis-o Putin și a comis-o din aroganță. În aroganța lui și-a imaginat că în trei zile va avea toată Ucraina la picioarele lui și aroganța lui nu i-a permis să vadă și cealaltă posibilitate. Și practic va fi învins de mândria sa, așa cum anunță Biblia. Așadar, se spune aici că Esau era mândru, dar prudent. Dar acest lucru nu-l va proteja de distrugere. Cea mai gravă trăsătură a caracterului său este indiferența. Este vorba de indiferență. De la versetul 10 până la versetul 14 avem toată judecata lui DUMNEZEU împotriva lui. Tot ceea ce DUMNEZEU avea împotriva lui. Acesta a fost cel mai grav lucru. Adică, a fost indiferent la nenorocirea fratelui său, să spunem, a lui Iuda, în ziua suferinței sale. Nu numai că a fost indiferent, dar i-a așteptat la răscruce de drumuri pentru a-i ucide pe cei care au reușit să scape de sabia care venise asupra lor. Aceștia erau atât de răi încât nu i-au așteptat pentru a-i ajuta, ci pentru a-i ucide. Și aici spune: "Căci ziua lui EU SUNT este aproape peste toate neamurile, așa cum ai făcut tu, așa ți se va face și ție. Răsplata ta se va întoarce asupra capului tău". Esau este simbolic, ca și Cain și ca și alții din trecut, el este simbolul acestor dictatori comuniști pe care îi avem, așa cum a fost simbolul fiecărui dictator, chiar și al lui Hitler și al altora, dar într-un mod special este simbolul dictatorilor romani, al romanilor în general, și al acestor comuniști în special, care vor primi așa cum au făcut altora. Toți sunt înarmați cu mult, sunt prudenți, sunt înțelepți, adică nu provoacă mânia Occidentului, dar mai devreme sau mai târziu, pentru că nu au Duhul Sfânt, vor face greșeala fatală și vor trezi sabia Occidentului împotriva lor. În mod clar se va împlini și Geneza 3:15, în acest caz, ei vor lovi călcâiul vestului, vor produce o distrugere în Occident pentru că DUMNEZEU vrea, DUMNEZEU permite, DUMNEZEU vrea această judecată împotriva tuturor celor răi din Occident, iar ei vor fi însărcinați să ucidă, să pedepsească acești răi din Occident, după care ei înșiși vor fi distruși de DUMNEZEU, prin Occident, desigur. Deci indiferența față de suferința aproapelui nostru sau a altora, nu contează, față de suferința ființei umane, așa cum am predicat, am insistat în multe teme, aproape în toate temele, am insistat că trebuie să plângem cu cei care plâng, trebuie să suferim cu cei care suferă, trebuie să recunoaștem vremurile și judecata, trebuie să recunoaștem ce ne cere Domnul în acest timp în care trăim, trebuie să înțelegem care trebuie să fie conduita noastră în acest timp, dacă există suferință, dacă există crime, dacă există o durere continuă până la cer, în Ucraina, în Coreea de Nord, în închisorile din Rusia, în închisorile din China, dacă există o durere enormă care se ridică continuu până la DUMNEZEU. Cum îi va vedea și judeca DUMNEZEU pe indiferenții acestei lumi, când scopul preoților Săi pe acest pământ este să se roage și să îi ajute pe alții în suferința lor? Unii cred că DUMNEZEU se ocupă doar de Israel, sau de creștini, sau de propria Sa biserică, oricare ar fi aceasta, și că este indiferent, nu le pasă de ceea ce se întâmplă în restul

lumii. Unii sunt atât de fanatici încât cred că Biblia se referă doar la ei, dar DUMNEZEU în Biblie vorbește despre atât de multe popoare, este preocupat de atât de mulți, chiar și de păgâni, iar întregul pământ este turma lui DUMNEZEU, este biserica lui DUMNEZEU. DUMNEZEU este preocupat de fiecare suflet care suferă nevinovat în această lume, și El vrea să vadă preoți în această lume și aproape că nu există. De aceea, Apocalipsa anunță că DUMNEZEU va reuși să-și facă preoți, pentru că nu mai sunt preoți, care plâng, cum spune Ioel, care plâng pentru cei care suferă, care imploră pe Domnul să-i salveze. Fiecare se uită la binele lui, spune Biblia, se uită la interesul lui, se uită la casa lui, nu-i pasă de ceilalți, pentru că această indiferență este indiferența lui Esau, și cred că vor primi semnul fiarei dacă vor rămâne în această indiferență. Și ca să închei adăugând doar ca un lucru nesemnificativ, un lucru pe care l-am văzut, este că deși în unele limbi, se traduce acolo că de exemplu David era blond, și mi se pare că se spune și despre Solomon că era blond. Nu am de gând să dau versetele, cine vrea să le caute; noi le-am căutat. Ei bine, trebuie să știți că este același cuvânt din Geneza unde se vorbește despre Esau, este același cuvânt care înseamnă roșcat. Deci, atât David era roșcat, cât și Solomon, și el era roșcat, în mod surprinzător. Nu știu cum era Adam, dar nu știm, nu putem spune dacă Adam era roșcat, dar am fost surprinși să vedem că David nu era blond, așa cum am crezut înainte. În Biblie, în spaniolă, dar și în română cred că se traduce că erau blonzi, dar nu erau blonzi, erau roșcați. Erau roșcați. Ne-am uitat și în lume sunt zone mari de populație care au peste 20% cetățeni cu părul roșcat, mai ales în Europa Centrală, spre nord, spre Anglia și așa mai departe, este o zonă specială și apoi în Rusia, în sudul Rusiei, cred, mai este o zonă mare de păr roșcat. Dar nu părul contează în zilele noastre, ci inima. Așa cum David s-a pocăit și a reușit să fie o persoană bună, cu cea mai mare credință care era în această lume, și așa cum Solomon s-a pocăit în cele din urmă, tot așa și cei cu părul roșcat se pot pocăi. Cei care nu se pot pocăi sunt cei care au mintea roșie sau care au un caracter roșu, un caracter satanic în această lume. Sperăm ca această înregistrare să-i ajute pe mulți să-și examineze comportamentul și să caute să intre în Împărăția lui DUMNEZEU până nu este prea târziu, să încapă prin urechea acului și știți toate textele care arată cât de greu este să intri în Împărăția adevăratului DUMNEZEU pentru noi oamenii și imposibil pentru cei egoiști. Fie ca harul Domnului să ne ajute să rupem cu egoismul, să rupem cu răutatea, să rupem cu steagul roșu sau cu sângele roșu (ura), cu ranchiuna și așa mai departe și să putem deveni preoți ai Domnului și să putem suferi cu cei care suferă și să nu fim indiferenți față de cei care suferă în această lume. Sunt mulți care fac acest lucru și mă bucur că sunt din lume, cei care se duc să moară, să-și dea viața, să ajute cum pot, în loc să continue să facă averi. Mulți au încetat să se mai îmbogățească pentru a face dreptate. Aceștia vor fi îndreptățiți de Domnul, mai degrabă decât creștinii care nu au știut să facă niciuna din faptele lui Cristos, ci doar umblă cu Biblia în mână. Fie ca mila Domnului să fie peste toți și să-l convertească pe Iacob. Amin. Amin.

Institutul Madison

scoalamadison@protonmail.com

Telegram RO: https://t.me/institutul_madison_spania

Telegram ES: https://t.me/atalayas_adventistas
elultimoclamor.org

Mulțumim Domnului Isus Cristos pentru binecuvântarea de a înțelege Cuvântul Său!